

støtte en høiere Præmie af Hensyn til de Ødelæggelser, som Ræven anretter. Jeg vil blot nævne et Exempel, af hvilket man kan have en nogenlunde sikker Maalestof for, hvad Ræven virker i sine Omgivelser. Det er nemlig godtgjort ved Sammenligninger imellem Harenes Formerelse paa Steder, hvor der ikke findes Ræve, og deres Formerelse paa Steder, hvor der er Ræve, at Ræven maa ødelægge i det Mindste $\frac{1}{6}$ af Harehyngelen. I lignende Maalestof anretter den Ødelæggelser paa andre Steder, og at den tager gamle Hare, kan man overtydes om, hvis man er saa heldig at finde en Rævegrav inde i en Rugmark; thi der ligger Skeletterne gjerne udenfor; der er altsaa ingen Tvivl om Sagen. Det ærede Medlem for 10de Kreds (Raben) folte saa stor Deltagelse for Rævnen og undredes over, at man netop kunde visse denne temmelig fredeelige Fugl efterstræbt. Dertil skal jeg svare, at der ikke er nogen mere skadelig Fugl i Danmark end Rævnen. De, der have Veilighed til nærmere at iagttage dens Virksomhed, ville sikkert give mig Ret deri. Dertil kommer, at der ikke er nogen mere sty og opmærksom Fugl end netop Rævnen, og det er derfor, at det er saa vanskeligt at komme den til Livs. Det ærede Medlem for 10de Kreds mente, at man jo ogsaa havde Gjenten, og at det var en meget skadelig Fugl, han havde set den slaa ned og tage Fugle og flyve med dem. Det ærede Medlem tilgive mig, der maa han have set feil, det har ikke været Gjenten, der har gjort det, det er en ubehændig Fugl i sin Flugt; den kan derfor ikke tage nogen lille Fugl, og da den har svage Ben, kan den heller ikke tage nogen stor Fugl. Derimod efterstræber den Frøer og den Slags Ting; Williger og saadanne værgeløse Ting kan den nok finde paa at tage. Et æret Medlem mente, at man skulde tage Hønschøgen fremfor Rævnen. Det er jo ganske vist, at Hønschøgen anretter megen Skade, men man har et Middel til at efterstræbe og udrydde Hønschøgen, som man ikke har ved Rævnen, og det er at efterstræbe den ved Neden (Afskydelse af Mourier-Petersen). Det kan man ogsaa gjøre ved Rævnen, siger det ærede Medlem. Nei, der er nogen Forskjel i den Henseende Rævnen er en saa sty og opmærksom Fugl, at det er et overordenlig heldigt Tilfælde, hvis man kommer til den paa dens Nede. Hønschøgens Hun ligger saa fast og sikker paa Neden i Slutningen af April og i den første Del af Mai, at man kan gaa til Neden, banke paa Træet og banke længe inden den flyver af, og saa er det let at skyde den. Et Par Timer efter

kan man finde Hannen paa Neden og saa ogsaa skyde den. Der er altsaa et andet Middel til at ødelægge Hønschøgen, hvor den tager Overhaand, end der er med Hensyn til Rævnen; derfor have vi foreslaaet at sætte en Præmie paa Rævnen's Ødelæggelse og udeladt Hønschøgen. — Der som man mener, at det vil være vanskeligt at ordne Udredelsen af disse Præmier, tror jeg ikke, at dette er saaledes; man har Præmier for Ødelæggelse af Ræven paa andre Steder, og indenfor Danmarks Grændser, nemlig paa Færøerne, Præmier for Rævnen's Ødelæggelse og den, der ikke kjender Forskjel paa Hovedet af Rævnen og Hovedet af Raagen, staar meget langt tilbage i Naturhistorie.

Det ærede Medlem fra 10de Kreds har nu stillet nogle Vædringsforslag, som jeg skal tillade mig nærmere at omtale. De Fugle og de Dyr i det Hele taget, som omtales i Jagtloven, kan man inddele i tre Klasser. Der er saadanne, der saa hyppig optræde som skadelige, at der er funden Anledning til at tilstede, at selv den ikke Jagtberettigede har Lov til at dræbe dem. Dernæst er der dem, som man ikke har fundet Anledning til at frede, men dog kun tilladt den Jagtberettigede at dræbe, og endelig den tredje Klasse, de, som ere Gjenstand for Frelsiing. Men denne Inddeling fører jo paa ingen Maade med sig en Forskjel, som man ofte er tilbøielig til at lægge ind deri, at de som ikke høre til tredje Klasse uden videre skulle slaas ihjel allesammen, det er der Ingen, der falder paa. Naar man altsaa har optaget, og det er mig som nu har gjort det Torniristen, blandt dem, som det ogsaa er den ikke Jagtberettigede tilladt at dræbe, saa er det fordi Torniristen til sine Tider kan anrette saa store Ødelæggelser, navnlig i Rapsmarker, at det er en stor Urimelighed, at man skulde respektere den og undergive den nogen Frelsiing. Dens Ødelæggelser omfatter ogsaa Planter af alle Bælgfrugter, Raal og hvad dermed en beslaegtet, ligesom Rapsfrøet; deraf aeder Torniristen efter en stor Maalestof, og hvis Rapsen er moden, saa sætter Torniristen sig paa Dyngen og hugger op for at faae en eneste Kærne, og river begge Skulperne af, saa at alle Frøene falde ned paa Jorden. Det er en ret smuk Fugl, og naar den om Aftenen, før den gaar til Ro, lader sine Fløitetoner

Rettelse.

- Sp. 612 §. 18 f. n.: „vedtager“, l.: „forlaster“.
 Sp. 613 §. 26—27: „forhindre Driivaad overalt“, l.: „forhindre Driivaad overalt i mindre Farvande“.